

RESSÒ DE LA PARAULA

Crist en persona

El camí de la Pasqua no sols acaba descobrint el rostre i la mirada («definitius») de Jesús, sinó tota la seva persona, amb el seu misteri, la seva llum i el seu poder.

La representació de la persona de Jesús en la seva integritat continua sent un impossible, perquè continua pertanyent al misteri inefable. Però les possibilitats de la icona es posen al servei de la nostra oració contemplativa.

Recuperem la virtualitat dels colors. En el seu conjunt els blaus, el rosa, el daurat, harmonitzen entre si, amb la serenitat que reflecteix el rostre. Algun especialista arriba a dir que aquesta harmonia recorda la de la música. El blau del mantell cobreix la túnica vermella de Jesús, com la seva humanitat vesteix la seva divinitat (en contrast amb la representació de Maria, en la qual el vermell de la divinitat cobreix el blau de la seva humanitat). Entenent que la humanitat de Jesús no sols és un «vestit» de la divinitat, sinó una realitat veritablement assumida en unitat de persona. Però el seu mantell d'humanitat ha fet visible, accessible i prope- ra la seva divinitat: és el rostre profundament humà del Déu cristià. El Verb, a través del qual Déu se'ns comunica, ha aconseguit el punt màxim de vinculació amb nosaltres i amb la nostra història.

En aquest sentit el llibre de la Sagrada Escrip- tura, que sosté a la seva mà esquerra, s'ha de veure en continuïtat amb la seva humanitat, amb la túnica que cobreix el seu mantell. Totes les

Icona de Crist Pantocràtor

lletres de l'Escriptura, de l'Antic i del Nou Testa- ment, parlen d'Eil, revelen el seu misteri, de la mateixa forma que la seva humanitat. El llibre està obert, perquè, segons l'Apocalipsi, Eil, l'anyell ferit, va ser l'únic capaç d'obrir els seus segells, és a dir, el seu sentit profund i autèntic (cf. Ap 5, 6-9). Tot en Jesús és comunicació, comunicació d'amor, donació de si mateix.

La seva mà dreta beneeix. Tota la seva obra va ser benedicció, la benedicció única i definitiva per a la humanitat, com diuen els evangelis que «alçà les mans i els va beneir» (Lc 24,50). És el

Salvador, que atorga el do i la gràcia de Déu a tots els homes. Els tres dits oberts volen recordar les Tres Persones de la Trinitat, mentre que els altres dos fan referència a la doble natura- lesa de Jesucrist. És possible veure en els dits creuats el monograma de Crist: la I, la C, el mitjà i el polze creuats, la X i la segona C (ICXC = abreu- jadament, Jesucrist, en grec).

No van faltar en la història, ni avui, els qui van negar la divinitat de Crist. Però la icona, amb la comunitat de la qual prové, té clar que s'ha de proclamar obertament la bellesa de la seva hu- manitat assumida pel Verb de Déu.

Per a valorar la imatge que contemplem hem de recordar el pas immediatament anterior, el punt des del qual anem acompanyant Jesús. És a dir, aquell Jesús sumit en la foscor del so- friment extrem, el Jesús sotmès i «fracassat». És el moment de proclamar allò que va tenir la seva expressió perfecta en el Credo: «es va fer home... va patir, va morir, va ser sepultat... va ressuscitar i se'n va anar a la dreta del Pare...». Allò que inspirà profundes i senzilles oracions, que po- sant de manifest el secret que encisava a sant Pau, l'amor en el cor de la Trinitat. Com aquesta síntesi del Patriarca Pílarète, de Moscou, da- vant la representació de la Trinitat de Rublev: «El Pare és l'Amor que crucifica; el Fill és l'Amor crucificat; i l'Esperit Sant és la força invencible de la Creu (és a dir, de l'amor mateix).»

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quan parla el cor

L'evangelista Joan tota la vida re- cordà aquell Sopar Pasqual, el dar- rer que celebrà Jesús amb ells, en els inicis de la seva passió.

No fou un sopar ordinari. L'ambient no era de festa i xerinola sinó que s'hi res- pirava un to greu i tens propi d'un comiat que s'intuïa definitiu.

La primera sorpresa ja fou tot just en començar. Jesús s'alçà de taula, de- ià el mantell i se cenyí una tovallola, prengué un gibrell amb aigua i es po- sà a rentar els peus dels seus deixeb- les. Aquest gest poc habitual el feien, en tot cas, els servents als amos. I Je- sús es presenta com a servent i els diu que s'ho facin ells també els uns als al- tres.

Després, ja asseguts altre cop a tau- la, convidà respectuosament Judes que sortís a fer la feina que estava fent, sen- se que la resta compreguessin mas- sa el què passava o de què es tracta- va.

Quan restà sol, amb els deixebles fi- dels, els ofereix el pa i els passa la copa del vi, transformats en el seu cos i la seva sang. Amb un encàrrec: «Feu això en memòria meua». Aquestes paraules deuien sonar com la voluntat manifes- tada del pare que els fills no oblidaran mai i compliran sempre.

Al llarg del sopar, s'havia creat un am- bient íntim, de proximitat afectiva. Je- sús se sincera llargament amb els seus amics. Els parla amb el cor. De les con- fidències d'aquest llarg llevant de taula és el text evangèlic que hem llegit avui: «Si m'estimeu, guardareu els meus ma- naments...». Si m'estimeu no és un condi- cional sinó un consecutiu: com que m'es- timeu, guardareu els meus manaments. Coneix i confia en els seus amics...

Jesús s'acomia. Però la seva par- tença no és un abandonament dels seus, no els vol deixar orfes. Per això pregarà:

«el Pare que els donarà un altre Defen- sor, l'Esperit de la veritat», que es queda- rà amb ells per sempre.

El vocabulari s'entendria: «fillets». I també el missatge: «estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat... A vosaltres us he dit amics... Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres...».

Jesús ens anuncia propers abando- naments i negacions puntuals però l'a- mor que es tenen serà més fort que to- tes les contrarietats.

I Joan, ja ancià, recorda que l'amor i les paraules sortides del cor de Jesús els mantingueren units entre ells, amb el mateix Jesús i fins amb el Pare del cel.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Cristo en persona

El camino de la Pascua no solo acaba descubriendo el rostro y la mirada («definitivos») de Jesús, sino toda su persona, con su misterio, su luz y su poder.

La representación de la persona de Jesús en su integridad sigue siendo un imposible, pues sigue perteneciendo al misterio inefable. Pero las posibilidades del icono se ponen al servicio de nuestra oración contemplativa.

Recuperamos la virtualidad de los colores. En su conjunto los azules, el rosa, el dorado, armonizan entre sí, con la serenidad que refleja el rostro. Algún especialista llega a decir que esa armonía recuerda la de la música. El azul del manto cubre la túnica roja de Jesús, como su humanidad viste a su divinidad (en contraste con la representación de María, en la que el rojo de la divinidad cubre el azul de su humanidad). Bien entendido que la humanidad de Jesús no solo es un «vestido» de la divinidad, sino una realidad verdaderamente asumida en unidad de persona. Pero su manto de humanidad ha hecho visible, accesible y cercana su divinidad: es el rostro profundamente humano del Dios cristiano. El Verbo, a través del cual Dios se nos comunica, ha alcanzado el punto máximo de vinculación con nosotros y con nuestra historia.

En ese sentido el libro de la Sagrada Escritura, que sostiene en su mano izquierda, se ha de ver en continuidad con su humanidad, con la túnica que cubre su manto. Todas las letras de la Escritura, del Antiguo y del Nuevo Testamento, hablan de Él, revelan su misterio, de la misma forma que su humanidad. El libro está abierto, porque según el Apocalipsis Él, cordero herido, fue el único capaz de abrir sus sellos, es decir su sentido profundo y auténtico (cf. Ap 5,6-9). Todo en Jesús es comunicación, comunicación de amor, donación de sí mismo.

Su mano derecha bendice. Toda su obra fue bendición, la bendición única y definitiva para la humanidad, como dicen los evangelios que «ascendió mientras les bendecía» (Lc 24,50). Es el Salvador, que otorga el don y la gracia de Dios a todos los hombres. Los tres dedos abiertos quieren recordar las Tres Personas de la Trinidad, mientras que los otros dos hacen referencia a la doble naturaleza de Jesucristo. Es posible ver en los dedos cruzados el monograma de Cristo: la I, la C, el medio y el pulgar cruzados, la X y la segunda C (ICXC = abreviadamente, Jesucristo, en griego).

No faltaron en la historia, ni hoy, quienes negaron la divinidad de Cristo. Pero el icono, con la comunidad de la que procede, tiene claro que debe proclamarse abiertamente la belleza de su humanidad asumida por el Verbo de Dios.

Para valorar la imagen que contemplamos hemos de recordar el paso inmediatamente anterior, el punto desde el que venimos acompañando a Jesús. Es decir, aquel Jesús sumido en la oscuridad del sufrimiento extremo, el Jesús sometido y «fracasado». Es el momento de proclamar aquello que tuvo su expresión perfecta en el Credo: «se hizo hombre... padeció, murió, fue sepultado... resucitó y está sentado a la derecha del Padre...». Aquello que inspiró profundas y sencillas oraciones, que poniendo de manifiesto el secreto que fascinaba a san Pablo, el amor en el corazón de la Trinidad. Como esta síntesis del Patriarca Filarete, de Moscú, ante la representación de la Trinidad de Rublev: «El Padre es el Amor que crucifica; el Hijo es el Amor crucificado; y el Espíritu Santo es la fuerza invencible de la Cruz (es decir, del amor mismo).»

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Montserrat a la Catedral i un nou penó per a la Confraria

El passat 27 d'abril es va celebrar la festa de la patrona de la diòcesi a la Catedral de Sant Llorenç, amb l'eucaristia de les 20 h presidida pel bisbe Agustí.

En aquest context, també va haver-hi un motiu afegit de celebració: l'estrena i benedicció d'un penó per a la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, enguany que se celebren els 800 anys d'aquesta agrupació.

La idea va sorgir a l'equip de la romeria i confraria de la Catedral-parròquia de Sant Llorenç. El disseny el va realitzar en Joaquim Sedó, amb l'ajuda per al bastiment d'en Josep Teruel, campaner d'Esparreguera. Per a confeccionar-lo s'hi van oferir un grup de

FOTO: JOAN LORENZO

feligreses amb pràctica en brodats i patchwork. Són la Joaquina i la Teresa Ollé, la Carme Grané, la Carme Alert i la Carme Sanahuja que han fet ofrena generosa del material i del seu treball per al culte de la Mare de Déu de Montserrat a l'altar de la parròquia.

Trobada pasqual «Eixampla la teva tenda»

La Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf celebra la Pasqua com a Església que camina en aquest territori el proper diumenge 21 de maig, amb una trobada a Vilanova i la Geltrú. De fet, és tot l'Arxiprestat de Garraf, a través del seu consell pastoral, qui està preparant les activitats que es realitzaran a partir de les 17 h de la tarda.

Prenent com a lema el de l'etapa continental del Sínode que vivim, els 200 participants aproximadament que s'esperen podran «eixamplar» el propi sentit eclesial

visitant i coneixent un parell de realitats cristianes de la localitat: l'economat de Càritas interparroquial i la capella de Sant Sebastià, que actualment està cedida per al culte de la comunitat ortodoxa.

També hi haurà ocasió de visitar i rebre una explicació cultural i espiritual del retaule barroc de l'Església de Santa Maria de la Geltrú, on se celebrarà l'eucaristia per a tots els presents, per acabar amb un refrigeri a la plaça. Si esteu interessats a participar, adreueu-vos a la vostra parròquia.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

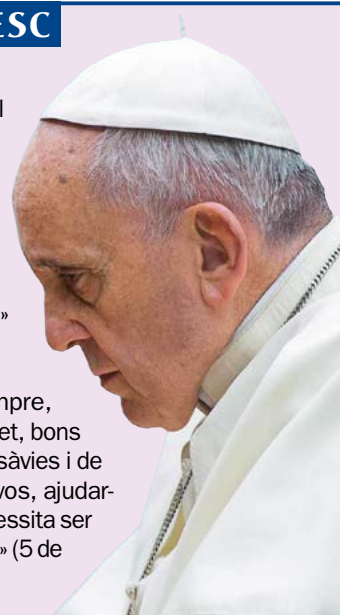

@Pontifex_es: «Aquest és el poder de Crist: l'amor. La grandesa del seu poder no utilitza la força de la violència, sinó la feblesa de l'amor. Ell ens confereix el poder d'estimar com Ell ha estimat: de manera incondicional, sempre, a tots, fins i tot als enemics» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «La cultura de la cura és l'antídoto contra un món impregnat d'individualisme i presoner de la tristesa. Aprenguem a fer-nos càrrec dels altres, de la ciutat, de la societat, de la creació, per a experimentar l'alegria de l'amistat i de la gratuïtat» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «En la massa del món, vosaltres els joves sou el bon llevat destinat a créixer, a superar tantes barreres socials i culturals, i a promoure gèrmens de fraternitat i novetat, convertint-vos en la base d'una societat amiga i solidària» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «Busqueu sempre, abans que les opinions d'internet, bons consellers en la vida, persones sàvies i de confiança que puguin orientar-vos, ajudar-vos. Cadascun de nosaltres necessita ser acompanyat en el camí de la vida» (5 de novembre).

Reptes actuals per a la família

El dissabte 29 d'abril va tenir lloc a la Casa de l'Església, de Sant Feliu de Llobregat, una matinal formativa organitzada per les delegacions de Pastoral Familiar de la Conferència Episcopal Tarraconense. **Els reptes actuals per a la família** que es van voler tractar van ser dos: **La teoria de gènere**, per una banda, i **la diversitat sexual i l'educació catòlica en el sistema educatiu**, per un altre costat. Això va ser possible gràcies a les ponències de la Dra. Teresa Pueyo Toquero, professora d'Antropologia Social de la Universitat Abat Oliba CEU, i del Sr. Ignasi Díaz Ventura, docent de religió catòlica d'institut públic a Cornellà de Llobregat, respectivament.

El sentit de la jornada. D'acord amb la teoria de gènere, la identitat sexual pot ser autodefinida per cada persona segons sigui sentida, sense necessitat de correspondència amb la seva naturalesa. No existeix una natura donada i si existeix no té cap rellevància. Els cossos masculins o femenins són només una noció socialment establerta. La proliferació de persones que expressen una diversitat sexual és vista per la teoria de gènere com una confirmació de les seves tesis.

La realitat és que la rebel·lió contra una dimensió de la vida humana com és la corporalitat va acompanyada d'un patiment personal i familiar que no queda alleugerit amb el mer reconeixement del dret a la igualtat de tracte i a la no discriminació. Davant d'aquest patiment, l'Església acull i acompanya des de la caritat i la veritat. Aquest és el marc que ha motivat la Jornada.

Al començament de la mateixa es va iniciar amb la pregària del papa Francesc per les famílies. A continuació, el bisbe Agustí Cortés va centrar

l'objectiu de la trobada, parlant de la importància de «la família com a fonament i llevat de la societat» i davant de la situació actual va afirmar que «no volem queixar-nos, sinó promoure en positiu la comunitat de vida i amor que és la família» perquè quan la família està bé, la societat està bé.

La teoria de gènere, una deconstrucció de la persona?

La Dra. Teresa Pueyo Toquero, professora d'Antropologia Social de la Universitat Abat Oliba CEU, va fer un recorregut per Nietzsche, Sartre i Simón

de Beauvoir per mostrar la gènesi i desenvolupament de la teoria de gènere. La seva exposició va acabar expressant l'esperança que la situació actual porti a una reflexió sobre el sentit del cos i la natura, ja que, en el fons, les recerques d'identitat són manifestacions de la recerca de Déu.

Diversitat sexual i educació catòlica en el sistema educatiu

Per la seva banda, el Sr. Ignasi Díaz Ventura, docent de religió catòlica d'institut públic a Cornellà de Llobregat, va parlar de com el relativisme i la ideologia de gènere està entrant en tota l'esfera de la vida escolar. Va animar les famílies a potenciar les associacions de pares per revitalitzar les escoles, així com enfortir la pregària i la vida de fe, sempre units al magisteri del Sant Pare.

En el diàleg final entre els assistents i els ponents van sortir interrogants sobre el perquè de la paràlisi de les famílies i el possible excessiu empoderament dels nens en decisions per a les que no estan suficientment formats i com les escoles confessionals poden ser educadores cristianes en la veritat.

Va ser una jornada valorada molt positivament tant pels assistents com pels organitzadors.

800 panets a l'Aplec de Subirats

El bisbe Agustí presidí la celebració de l'Eucaristia a l'aplec del Castell de Subirats el passat dia 1 de maig, des del mirador natural que contempla pràcticament tota la comarca del Penedès.

Hereu de la festa de la Santa Creu, aquest Aplec de Subirats ha celebrat la 50a edició en el dia primer del mes de maig, amb els actes religiosos i populars que han omplert el recinte durant tota la jornada: l'Eucaristia i el

repartiment dels panets beneïts, les sardanes, els actes populars amb la ballada de gegants, l'arrossada i la festa infantil. També enguany s'ha iniciat una fira de la solidaritat que vol donar a conèixer entitats solidàries de la comarca per tal que puguin divulgar les seves activitats i projectes.

Després dels anys de la pandèmia, enguany l'aplec ha lluit més que mai, amb la participació d'un miler de persones al llarg de tota la jornada.

AGENDA

Exercicis al Miracle per a preveres i diaques. Un grup de preveres de diverses diòcesis organitzen des de fa uns anys uns dies d'exercicis el mes d'agost, a la casa d'espiritualitat del Miracle. Enguany seran del 20 al 25 d'agost, conduïts per la M. Claustre Solé, religiosa, professora de Bíblia. Per a més informació i inscripcions:

exercicisalmiracle@gmail.com

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1697).

16. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sant Pas-

qual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxi.

19. □ Divendres [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Ce-

lestí V), abans monjo i fund.; santa Ciriàca.

20. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

Diumenge VI de Pasqua (A)

COMENTARI

«No us deixaré orfes. Tornaré a venir»

El proper diumenge celebrarem l'Ascensió del Senyor. L'evangeli d'avui ens hi prepara: *No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà.* Però Jesús ens envia el seu Esperit per a no quedar orfes: *Jo prepararé el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè és quedí amb vosaltres per sempre.* Però no tothom pot rebre aquest Esperit. Per això ha començat dient: *Si m'estimeu, guardareu els meus manaments i llavors prepararà el Pare que envii l'Esperit. Estimar equival a guardar els manaments: El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré.* Si estimem hi ha una comunió mútua d'amor entre el Pare, Jesús i nosaltres. Aquest Esperit d'amor és l'Esperit Sant. A la primera lectura hem vist que un dels diaques escollits per a distribuir l'ajuda a les viudes de la comunitat no solament es limitava a aquest servei *sinó que predicava el Messies als de la regió* [de Samària]. De tal manera que *també feia prodigis.* Però hi faltava la comunió amb l'Església mare i sobretot rebre l'Esperit Sant. *L'Esperit Sant encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor.* Formar part de l'Església no és un iniciativa personal d'un individu aïllat sinó que cal viure-ho en comunió amb tota la comunitat cristiana. Els apòstols visiten aquesta comunitat perquè rebin l'Esperit: *Pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant.* El baptisme suposa sempre rebre l'Esperit. I si ens deixem endur per aquest Esperit serà possible fer realitat el que diu Pere a la segona lectura: *Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però fer-ho serenament i amb respecte: predicar l'evangeli sí, imposar-lo no. I també sofrir per l'evangeli. Crist va morir però per l'Esperit fou retornat a la vida.* L'Esperit ens farà ser testimonis de l'evangeli i sofrir, si cal, les persecucions. Ell és el Defensor, l'Esperit de la veritat.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo prepararé el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedí amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li farà conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samària y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samària había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos. «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viéndolo.»

Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»